

Werken en Vrucht

R. Brinkman © 2 maart 2014, www.yarah.nl

Galaten 5:13-26 (HSV)

13 Want u bent tot vrijheid geroepen, broeders, alleen niet tot die vrijheid die aanleiding geeft aan het vlees; maar dien elkaar door de liefde. 14 Want de hele wet wordt in één woord vervuld, namelijk hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

15 Maar als u elkaar bijt en verslindt, pas dan op dat u niet door elkaar verteerd wordt.

16 Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen. 17 Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.

18 Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet.

19 *Het is bekend wat de werken van het vlees zijn*, namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid, 20 afgoderij, toverij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woede-uitbarstingen, egoïsme, onenigheid, afwijkingen in de leer, 21 jaloersheid, moord, dronkenschap, zwelgpacten, en dergelijke; waarvan ik u voorzeg, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven.

22 *De vrucht van de Geest is echter*: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. 23 Daartegen richt de wet zich niet.

24 Maar wie van Christus zijn, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd. 25 Als wij door de Geest leven, laten wij dan ook door de Geest wandelen. 26 Laten wij geen mensen met eigendunk worden, elkaar niet uitdagen en benijden.

Twee tegenstellingen

In Galaten stelt Paulus twee dingen tegenover elkaar: de 'werken van het vlees' en de 'vrucht van de Geest' en de gevolgen daarvan.

Werken versus Vrucht.

Het eerste, de 'werken van het vlees', is wat een mens zelf doet. Het tweede, de Vrucht van de Geest is wat God bewerkt, door een mens één. Het is dus niet alleen de tegenstelling tussen de wereldse mens, de ongelovige, en de gelovige mens. Het is de tegenstelling tussen wat de mens doet, en wat God gééft.

Wat doet een mens? Wat zijn, als je het zo kunt stellen, de '*vruchten van de mens*'? Of – van de mensheid. De mens zonder God, zonder de Wet van God?

- overspel
- hoererij,
- onreinheid,
- losbandigheid,
- afgoderij,
- toverij,
- vijandschappen,
- ruzie,
- afgunst,
- woede-uitbarstingen,
- egoïsme,
- onenigheid,
- afwijkingen in de leer,
- jaloersheid,
- moord,
- dronkenschap,
- zwelgpartijen

Vervolgens zegt hij: “Wie zulke dingen doet, zal het Koninkrijk van God niet beërven”. En eigenlijk is dat een hele logische gevolgtrekking. Betekent dit dat als een mens deze dingen doet hij niet behouden kan zijn? Sommigen trekken die conclusie. Er zijn mensen die geloven dat we als Christenen absoluut 'heilig' moeten leven – op grond van ondermeer deze tekst – zodat we rein voor God kunnen staan. Dan heb je mijns inziens niet begrepen wat Paulus hier zegt.

Inderdaad – de *ongelovige* mens kan het Koninkrijk van God niet beërven. Dit betekent: kan daar niet naar binnen gaan. Maar het gaat een stapje verder. In vers 17 immers zegt Paulus ook:

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar; zodat u niet doet wat u zou willen.

Oftewel: ook een gelovige doet soms dingen die 'tot het vlees' behoren. Als we naar het rijtje kijken en we zijn eerlijk tegenover ons zelf zullen we dat moeten toegeven; “Ja, dat ben ik. Dat is mijn vleselijke mens”.

Dan maak ik nu even een uitstapje naar een andere brief en uitspraak van Paulus:

1 Kor 15:50

Maar dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven, en de vergankelijkheid beërft de onvergankelijkheid niet.

Vlees en bloed.

Dat is: de mens, het menselijk lichaam waarin wij wonen en waarmee we deze zonden bedrijven zullen het Koninkrijk van God niet binnen **kunnen** gaan. Want: dit lichaam, deze mens die ik ben, die u bent, is vergankelijk – vergáát op een dag. Dit lichaam kán dus niet de eeuwigheid ingaan.

Daartegenover, dit lichaam dat op een dag er niet meer is, wordt iets gesteld wat wél van eeuwigheidswaarde is, namelijk: de Vrucht van de Geest.

Vrucht van de Geest.

Als eerste kunnen we vaststellen dat de Geest van God nooit vergaat. God heeft geen begin, en geen einde. Hij is de Alpha en de Omega – het begin én het einde – van alles. Alles ligt in Hem opgesloten; Hij is de Schepper van het Universum, van het heelal, Hij is de Eigenaar er van.

Galaten 6:8 zegt

“Want wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten.”

Zoals we dus al zagen, eerder: het vlees staat gelijk aan 'verderf', iets wat eindig is, en bé-derft. De grondtekst zegt <fthor-ah'> dat is: “iets wat verdwijnt”, bederfelijk, corruptie, vernietigd. Maar uit de Geest = eeuwig leven – de grondtekst zegt <aionios> dat woord betekent, letterlijk: “zonder begin en einde”, “iets wat nooit meer zal verdwijnen”.

Dat blijft voor altijd, er komt geen einde aan. Dat is God's eigen oneindige, niet verdwijnende, Geest die door de mens héén vrucht bewerkt en die vrucht blijft bestaan; zoals Paulus zegt: “Daar is de wet niet tegen”, oftewel: het kan zelfs de zware toets van de Wet van God doorstaan.

De wet?

Ja – inderdaad, *de Wet*. Wij weten dat *niemand* de Wet kon volbrengen behalve Christus onze Heere.

Rom 10:5

Want Mozes schrijft over de gerechtigheid die uit de wet is: De mens die deze dingen gedaan heeft, zal daardoor leven. – vgl. Lev. 18:5

Doordat de Here Jezus de Wet volbracht leeft hij in Eeuwigheid en is het ultieme zoen-offer geworden zodat een ieder die gelooft in Hem gered is – Joh. 3:16. En ook in Joh. 3:16 spreekt de grondtekst over het <aionios dzo-ay'>. ¹ Dat is: het altijd voortdurende, eindeloze, leven.

¹ <http://classic.net.bible.org/verse.php?book=Joh&chapter=3&verse=16>

De Vrucht van de Geest is dus een vrucht die voor altijd blijft bestaan. Paulus spreekt in énkelvoud, over “de vrucht”, en noemt vervolgens een aantal zaken op. Dat is op zijn minst opmerkelijk te noemen immers, dan zou je moeten spreken over de vruchten (in meervoud).

De beroemde Evangelist en Bijbelleraar Dwight L. Moody (5 februari 1837 – 22 december 1899) zei hierover iets opmerkelijks:

“In Galaten spreekt Paulus over Liefde, de Vrucht van de Geest zijnde Liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. De manier waarop hij het geschreven heeft – en dat is naar mijn mening schitterend gedaan – is dat blijdschap *opgetogen Liefde* is, Vrede een *Kalme Liefde*, geduld een *Langdurige Liefde* is. Het is alles LIEFDE; goedheid is *Liefde in Actie*; geloof is Liefde in de strijd; en zachtmoedigheid is *Liefde in de leerschool* of *Leren Liefhebben*; zelfbeheersing is *Liefde die getraind wordt*”.

Er zijn veel mensen die liefde hebben en de waarheid boven alles houden – zo zegt Moody – maar eigenlijk zouden ze de Waarheid ín Liefde moeten verkondigen en houden. Je kunt de waarheid kennen en verdedigen, je kunt het spreken – maar op een liefdeloze, harteloze, manier. Je kunt ook alles met de Liefde willen bedekken. Maar de Bijbelse weg is: in Liefde de Waarheid boven alles houden en stellen.

Want het is deze Liefde die boven alles gaat. Het is de Liefde van Christus en het is de Geest van Christus die deze vrucht in de gelovige bewerkt; en deze Liefde, zo schrijft Paulus ook in het bekende gedeelte in 1 Korinthe 13:8 vergaat nooit. Deze liefde is ... voor altijd. Het is de “Agape”, de Goddelijke Liefde. Profetiën, Talen, Kennis – allemaal *gaven* van de Geest maar ze zijn allemaal óndergeschikt aan wat nooit zal vergaan: die grote Vrucht van de Geest: de Liefde van Christus.

Het was deze ongelofelijk diepe, grote, Liefde welke Christus Jezus er toe dreef zijn eigen leven af te leggen om te sterven voor ons.

2 Kor 5:14

Want de liefde van Christus dringt ons, die tot dit oordeel gekomen zijn: als Eén voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven.

Wij zijn allemaal, als wij geloven in Hem, gestorven – samen mét Hem – dat wil zeggen: onze zondige, eigen ik, is gestorven. En we zijn weer ópgestaan, sámen met Hem.. in de Agape – de Goddelijke liefde. **Dat is de staat en toestand waar we in leven en in- en door zullen blijven leven, voor altijd!**

Nu zien we misschien waarom die **Vrucht van de Geest zo belangrijk is**. Het is deze Vrucht, de Liefde van Christus, die ook door ons heen ánderen mag en kán redden. **Wij zijn door Zijn Liefde gered**.

Daarom moeten we elkaar niet uitdagen of jaloers op elkaar zijn maar, zoals Paulus schrijft aan de Galaten:

Maar wie van Christus zijn, **hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd**. 25 Als wij **door de Geest leven**, laten wij dan ook **door de Geest wandelen**.

Dat wandelen, dat leven vanuit Christus' Geest, vanuit Zijn liefde – dat is De Vrucht van de Geest die nimmermeer, nooit meer, zal verdwijnen. Dát kan de toets van God's Heilige Wet doorstaan. Want, **het is van Hem Zelf afkomstig en wordt aan ons gegeven om daaruit te leven**. Dat is ook wat straks tot Hem terugkeert en onze Ziel gered en gerechtvaardigd heeft. De ziel, **die behouden is door de Agape van Christus**.

Avondmaal

Vandaag is het Avondmaal. We gedenken de kruisdood en opstanding van Christus. We gedenken zijn **Liefde-offer** en zijn daar één mee, in symbolische zin. Leg dan af, kruisig, het oude leven en ga vanuit Zijn Liefde, vanuit die Vrucht van de Geest leven en werken, totdat Hij komt.

Amen.